

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๑๐๐๔/๒๕๖๖
คำสั่งที่ ๙๙๖ /๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๐ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

{	ระหว่าง	นายธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล	ผู้ฟ้องคดี
		คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๐๗/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ ๑๑๒๖/๒๕๖๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ร้องเรียนกล่าวหา นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น กรณีคัดเลือกผู้รับจ้างจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้จัดการกองทุนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และกรณีใช้เงินของกองทุนส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานผิดวัตถุประสงค์ของกฎหมาย อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ ซึ่งอยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะรับไว้พิจารณาตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อมา สำนักงาน ป.ป.ช. โดยสำนักไต่สวนการทุจริตภาคการเมือง ๑

/ได้ตรวจรับ...

ได้ตรวจรับเป็นเรื่องกล่าวหาเลขดำที่ ๕๙๖๐๐๓๓๒๐๕ และดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐาน รวมทั้งเรียกผู้ฟ้องคดีไปให้ถ้อยคำแล้วมีความเห็นว่าไม่ควรรับเรื่องของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และเสนอเข้าที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องกล่าวหาพิจารณาต่อไป ปรากฏตามหนังสือ (บันทึกข้อความ) สำนักไต่สวนการทุจริตภาคการเมือง ๑ ลับ ที่ ๑๒/๑๕๔๑ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๗๘๖ - ๖๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาและมีมติไม่รับเรื่องกล่าวหาดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง โดยที่ไม่มีการให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งหรือคัดค้านข้อมูลที่ปรากฏตามความเห็นของสำนักไต่สวนการทุจริตภาคการเมือง ๑ ก่อนนำเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณา ผู้ฟ้องคดีจึงได้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสาร ขอสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ได้มีคำวินิจฉัย ที่ สค ๓๙๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ ให้เปิดเผยข้อมูลตามคำขอของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๐๔๕๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ ส่งข้อมูลเรื่องดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงประธานผู้ถูกฟ้องคดีขอใช้สิทธิตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐให้เป็นไปตามกฎหมาย หลักนิติธรรม และเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามนัยมาตรา ๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีแสวงหาข้อเท็จจริงให้ครบทุกด้าน พร้อมกับส่งพยานหลักฐานใหม่เพื่อประกอบการพิจารณา ตามมาตรา ๕๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีโดยผู้อำนวยการสำนักไต่สวนการทุจริตภาคการเมืองและองค์กรตามรัฐธรรมนูญปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๒๑๔๘ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ (ที่ถูกคือ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕) ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้วโดยมิได้มีพยานหลักฐานใหม่ อันเป็นสาระสำคัญแห่งคดีซึ่งอาจทำให้ผลของคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่รับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่นำข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับข้อมูลที่ปรากฏตามความเห็นของสำนักไต่สวนการทุจริตภาคการเมือง ๑ ซึ่งมีความคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย อันทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๗๘๖ - ๖๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีมติไม่รับเรื่องกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๒๗

/ของรัฐธรรมนูญ...

ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และขัดต่อมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่รับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณา ซึ่งแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๒๑๔๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีไปพิจารณาเป็นหลักฐานใหม่ หากเห็นว่าข้อโต้แย้งใดของผู้ฟ้องคดีไม่มีน้ำหนัก ให้แจ้งเหตุผลให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยละเอียด

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ให้ผู้ฟ้องคดีจัดทำสำเนาคำฟ้องและสำเนายานหลักฐานยื่นต่อศาล จากนั้นได้มีคำสั่งลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา และดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำให้การยื่นต่อศาล ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า กรณีกล่าวหาที่พิพาทกันในคดีนี้เป็นเรื่องกล่าวหาเลขดำที่ ๕๙๖๐๐๓๓๒๐๕ เลขแดงที่ ๑๕๘๐๖๐๕๙ ซึ่งสืบเนื่องจากการที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ กล่าวหานายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ว่า กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่นรวม ๓ ข้อกล่าวหา ดังนี้ ๑. กรณีการคัดเลือกผู้รับจ้างจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน โดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ ๒. กรณีใช้เงินของกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานผิดวัตถุประสงค์ และ ๓. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้าเป็นประธานกรรมการและที่ปรึกษาของมูลนิธิพลังงานเพื่อสิ่งแวดล้อม นับจากพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วไม่ถึงสองปี อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๗๘๖ - ๖๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณามีมติไม่รับเรื่องกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง เนื่องจากไม่ปรากฏพยานหลักฐานและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดตามคำกล่าวหาอย่างชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ โดยมีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๑๔๒๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และมีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๑๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ฟ้องคดีชี้แจงรายละเอียดเหตุผลที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติไม่รับเรื่องกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ สรุปได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าเป็นเรื่องกล่าวหาที่ไม่ปรากฏพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ตามข้อ ๑๓ วรรคสอง ของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๕๔ จากนั้น ผู้ฟ้องคดี

/มีหนังสือ...

มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี โต้แย้งผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วจึงมีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๑๑๐ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งว่าหนังสือโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไม่ได้อ้างหรือระบุ พยานหลักฐานใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม และเป็นสาระสำคัญที่จะทำให้การรับฟังข้อเท็จจริง และการวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๖๙/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๑๑๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐ ระหว่าง นายธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล ผู้ฟ้องคดี กับ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นคดีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ศาลพิพากษา ยกเลิกมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๑๔๒๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ และที่ ปช ๐๐๑๒/๑๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และรับเรื่องกล่าวหา ของผู้ฟ้องคดีไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ซึ่งศาลปกครองกลางวินิจฉัยว่าเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาข้อเท็จจริงจากหนังสือร้องเรียนและได้วินิจฉัยชี้ขาดข้อร้องเรียน โดยมีมติไม่รับเรื่องร้องเรียน ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา มีผลให้ข้อกล่าวหาตามเรื่องร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้นไป มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญมิใช่การใช้อำนาจทางปกครอง จึงไม่ใช่คดีพิพาทที่อยู่ใน อำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง และมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดี ออกจากสารบบความ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงประธาน ผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้พิจารณาข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีตามเรื่องกล่าวหาเลขดำที่ ๕๙๖๐๐๓๓๒๐๕ เลขแดงที่ ๑๕๘๐๖๐๕๙ ใหม่ เนื่องจากมีพยานหลักฐานใหม่ ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณา ของผู้ถูกฟ้องคดี และยังไม่มีการแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบแต่อย่างใด กรณีจึงยังไม่มี การดำเนินการหรือคำสั่งทางปกครองที่กระทบสิทธิของผู้ฟ้องคดีที่จะนำมาฟ้องต่อศาล ทั้งนี้ หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๒๑๔๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง และขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนในคดีนี้ เป็นหนังสือแจ้งผลการพิจารณาตามหนังสือของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ได้แจ้งการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีตามเรื่องกล่าวหาเลขดำ ที่ ๖๑๖๐๐๓๔๒๔๐ เลขแดงที่ ๓๐๗๓๖๐๙๐๖๓ ซึ่งมีประเด็นสำคัญคล้ายคลึงกันกับเรื่องร้องเรียน กล่าวหาของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ แต่เป็นคนละกรณีกัน มิใช่เรื่องกล่าวหาเลขดำที่ ๕๙๖๐๐๓๓๒๐๕ เลขแดงที่ ๑๕๘๐๖๐๕๙ ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างแต่อย่างใด และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเรื่องกล่าวหา ของผู้ฟ้องคดีและมีมติไม่รับเรื่องของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ รวมถึงการพิจารณาว่ากรณีดังกล่าวไม่มีพยาน หลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแห่งคดี เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ตามมาตรา ๒๕๐ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และมาตรา ๘๔ มาตรา ๙๑ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งไม่ได้อยู่ในอำนาจ

/พิจารณา...

พิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามนัยคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดง
ที่ ๑๑๘/๒๕๖๐ ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่อาจจะได้รับความเดือดร้อนหรือ
เสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจากกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณา
ในประเด็นตามหนังสือของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธินำคดีมาฟ้อง
ต่อศาล นอกจากนี้ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงประธานผู้ถูกฟ้องคดี
ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดียังมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ อันเป็นการดำเนินการ
ที่ล่วงเลยกำหนดระยะเวลาสองปีตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ที่ถูกคือ พระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑) จึงไม่เป็นไปตาม
หลักการให้ความยุติธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดียังได้ละเลยไม่พิจารณาข้อเท็จจริง
ตามข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกในการรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงเบื้องต้นเพื่อใช้
ในการพิจารณา ไม่ใช่ขั้นตอนมีมติอันเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ กรณีพิพาทในคดีนี้
จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ เพิกถอนกระบวนการพิจารณา
ที่มีคำสั่งรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ตามรายงานกระบวนการพิจารณา ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕
และกระบวนการพิจารณาคดีทั้งหมดที่ต่อเนื่องมา

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษา
หรือคำสั่งเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่รับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณา กรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ
ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๔ ขอให้พิจารณาเรื่องกล่าวหาเลขดำที่ ๕๙๖๐๐๓๓๒๐๕ เลขแดง
ที่ ๑๕๘๐๖๐๕๙ ของผู้ฟ้องคดีใหม่เนื่องจากมีพยานหลักฐานใหม่ อันเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่
เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในขณะที่
ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาล กรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๔ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดี
พิจารณาเรื่องกล่าวหาเลขดำที่ ๕๙๖๐๐๓๓๒๐๕ เลขแดงที่ ๑๕๘๐๖๐๕๙ ใหม่ นั้น เรื่องดังกล่าว
ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีคำสั่งรับ
หรือยกเรื่องกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีพร้อมทั้งแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบแต่อย่างใด
กรณีจึงยังไม่มีกรกระทำหรือการงดเว้นการกระทำใดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับ
ความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้ฟ้องคดี
จึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้

/อันเนื่องจาก...

อันเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะมีสิทธิฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองตามนัยมาตรา ๔๒
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
ศาลปกครองจึงไม่อาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๖ ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา
และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา
ความว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดียื่นเรื่องกล่าวหา นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเรื่องกล่าวหา
เลขดำที่ ๕๙๖๐๐๓๓๒๐๕ เลขแดงที่ ๑๕๘๐๖๐๕๙ ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุม
ครั้งที่ ๗๘๖ - ๖๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณามีมติไม่รับเรื่องกล่าวหา
ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.) ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช.
ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๑๔๒๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาดังกล่าว
ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ รวมทั้งมีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๑๕๕๐ ลงวันที่
๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ฟ้องคดี ซึ่งแจ้งรายละเอียดเหตุผลที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติไม่รับเรื่องกล่าวหา
ของผู้ฟ้องคดีไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙
ขอทราบเหตุผล ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี ได้แจ้ง
ผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช.
ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๑๑๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ (ที่ถูกคือ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐)
ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งว่าหนังสือโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไม่ได้อ้างหรือระบุพยานหลักฐานใหม่
ที่แตกต่างไปจากเดิม และเป็นสาระสำคัญที่จะทำให้การรับฟังข้อเท็จจริงและการวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงไป
ซึ่งต้องห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๔๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
จากนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงประธานผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้พิจารณา
ข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีใหม่เนื่องจากมีพยานหลักฐานใหม่ ซึ่งต่อมาผู้อำนวยการสำนักไต่สวน
การทุจริตภาคการเมืองและองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๒๑๔๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึงผู้ฟ้องคดี
แจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดี
ที่ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้วโดยมิได้มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแห่งคดีซึ่งอาจทำให้
ผลของคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่รับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๔ (๑)
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวเป็นเอกสารตั้งต้นให้ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องต่อศาลปกครอง เป็นคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหาย โดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่เกิดขึ้นไปแล้วก่อนหน้า ซึ่งต่อเนื่องกันมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และต่อเนื่องจนถึง การมีคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๒๑๔๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๔ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีและยังไม่มีผลการพิจารณา ให้ผู้ฟ้องคดีทราบนั้น เป็นการขัดแย้งกับหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๒๑๔๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ ที่แจ้งผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่รับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณา ตามมาตรา ๕๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นประเด็นแห่งคดีนี้ นอกจากนี้ การดำเนินกระบวนการพิจารณา ของศาลปกครองชั้นต้นในชั้นตอนที่ศาลมีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีทำคำคัดค้านคำให้การ ผู้ฟ้องคดี ได้ทำคำคัดค้านคำให้การยื่นต่อศาลแล้ว ซึ่งตามข้อ ๔๙ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการ ในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้ศาลส่งสำเนา คำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำให้การเพิ่มเติมต่อศาล และเมื่อศาลได้รับ คำให้การเพิ่มเติมจากผู้ถูกฟ้องคดีแล้วต้องส่งสำเนาคำให้การเพิ่มเติมนั้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา โดยที่ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับสำเนาคำให้การเพิ่มเติม ของผู้ถูกฟ้องคดี การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่เป็นไปตามระเบียบข้างต้น และเป็นผลให้คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีจึงขออุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๖ ที่ไม่รับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจ พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือ การกระทำอื่นใดเนื่องจากการกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้อง ตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร

/หรือเป็น...

หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ... พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ซึ่งใช้บังคับในขณะที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือร้องเรียนกล่าวหา) มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเสนอต่อวุฒิสภาตามหมวด ๕ การถอดถอนจากตำแหน่ง (๒) ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเพื่อส่งไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามหมวด ๖ การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ... มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยหรือมีผู้กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี... กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว เว้นแต่ในกรณีที่ผู้กล่าวหามิใช่ผู้เสียหาย และคำกล่าวหาไม่ระบุพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะไม่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงก็ได้ มาตรา ๗๐ บัญญัติว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีความผิดตามมาตรา ๖๖ ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ทั้งนี้ ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ (ซึ่งใช้บังคับในขณะที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอให้พิจารณาข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีใหม่ในคดีนี้) มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ไต่สวนและมีความเห็นกรณีมีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง... ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง... (๔) ไต่สวนเพื่อดำเนินคดีในฐานความผิดอื่นที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดหรือที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมาตรา ๗๖ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติลงความเห็นว่ามีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานสำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็น พร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกา

/แผนกคดีอาญา...

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ทั้งนี้ โดยไม่ต้องส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาให้อัยการสูงสุด แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

เมื่อพิจารณาคำฟ้อง คำขอ และคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ประกอบกับพยานหลักฐานในสำนวนคดีโดยตลอดแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดี โดยกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น (ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น) ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีโดยสำนักไต่สวนการทุจริตภาคการเมือง ๑ ได้มีการตรวจรับไว้เป็นเรื่องกล่าวหาเลขดำที่ ๕๙๖๐๓๓๒๐๕ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๗๘๖ - ๖๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณามีมติไม่รับเรื่องกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง (เนื่องจากการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานไม่ปรากฏพฤติการณ์และพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้) และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.) ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๑๔๒๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ รวมทั้งมีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๑๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ฟ้องคดี ชี้แจงรายละเอียดเหตุผลที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติไม่รับเรื่องกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ขอรบายเหตุผล จากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี ไต่แย้งผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าว ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๑๑๐ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งว่าหนังสือโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไม่ได้อ้างหรือระบุพยานหลักฐานใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม และเป็นสาระสำคัญที่จะทำให้การรับฟังข้อเท็จจริงและการวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการยืนยันคำสั่งเดิม จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงประธานผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้พิจารณาข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีใหม่เนื่องจากมีพยานหลักฐานใหม่ ต่อมา ผู้อำนวยการสำนักไต่สวนการทุจริตภาคการเมือง และองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๒๑๔๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไต่วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้วโดยมิได้มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแห่งคดีซึ่งอาจทำให้ผลของคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่รับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๔ (๑)

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๒๑๔๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้พิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่แจ้งผู้ฟ้องคดีตามหนังสือดังกล่าว พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงในสำนวนคดีนี้จะได้ว่าหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๒๑๔๘ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ ที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ เป็นกรณีที่สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีโดยอ้างอิงตามหนังสือของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีตามเรื่องกล่าวหาเลขดำที่ ๖๑๖๐๐๓๔๒๔๐ เลขแดงที่ ๓๐๗๓๖๐๙๐๖๓ มิใช่เรื่องกล่าวหาเลขดำที่ ๕๙๖๐๐๓๓๒๐๕ เลขแดงที่ ๑๕๘๐๖๐๕๙ ที่ผู้ฟ้องคดีบรรยายฟ้องในคดีนี้โดยมุ่งประสงค์ที่จะฟ้องคดีตามเหตุที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงประธานผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้พิจารณาเรื่องกล่าวหาเลขดำที่ ๕๙๖๐๐๓๓๒๐๕ ใหม่ เนื่องจากมีพยานหลักฐานใหม่ก็ตาม แต่โดยที่มูลเหตุแห่งการที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเรื่องกล่าวหาเลขดำที่ ๕๙๖๐๐๓๓๒๐๕ ใหม่ เป็นกรณีสืบเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๗๘๖ - ๖๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีมติที่ไม่รับเรื่องกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง อันเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเรื่องกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ขณะถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาได้พ้นจากตำแหน่งแล้ว) ว่า กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น กรณีคัดเลือกผู้รับจ้างจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้จัดการกองทุนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และกรณีใช้เงินของกองทุนส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน ผิดวัตถุประสงค์ของกฎหมาย อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาและการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาตามหนังสือร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีเป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติการณ์การกระทำของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งหากผู้ถูกฟ้องคดีรับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาไว้ดำเนินการย่อมจะต้องดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตข้างต้นในการไต่สวนข้อเท็จจริง เพื่อพิจารณาว่าข้อเท็จจริงมีมูลหรือไม่ เพียงใด หากผลการไต่สวนข้อเท็จจริงมีมูลก็จะส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมความเห็นให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ซึ่งหากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดและมีการลงโทษ โทษที่ลงแก่ผู้ถูกกล่าวหา

/ยอมเป็น...

ย่อมเป็นโทษทางอาญา ฉะนั้น การใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีในการดำเนินการเพื่อนำไปสู่การลงโทษบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในกรณีนี้ จึงมีจุดมุ่งหมายในการลงโทษในความผิดทางอาญา ข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้จึงมีลักษณะเป็นต้นทางของการนำไปสู่การดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเรื่องกล่าวหาเลขดำที่ ๕๙๖๐๐๓๓๒๐๕ ใหม่ ซึ่งเป็นกรณีต่อเนื่องกันมาและเกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการกล่าวหาในความผิดทางอาญา จึงถือเป็นเรื่องที่มีเหตุเกี่ยวเนื่องในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ข้อพิพาทในคดีนี้จึงมีโชคตีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอันเกิดจากการใช้อำนาจในทางปกครองหรือการดำเนินกิจการทางปกครองที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองจึงไม่อาจรับคำฟ้องคดีนี้ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างในคำร้องอุทธรณ์คำสั่งว่า การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นในขั้นตอนที่ศาลมีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีทำคำคัดค้านคำให้การ ผู้ฟ้องคดีได้ทำคำคัดค้านคำให้การยื่นต่อศาลแล้ว ซึ่งตามข้อ ๔๙ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้ศาลส่งสำเนาคำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำให้การเพิ่มเติมต่อศาล และเมื่อศาลได้รับคำให้การเพิ่มเติมจากผู้ถูกฟ้องคดีแล้วต้องส่งสำเนาคำให้การเพิ่มเติมนั้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา โดยที่ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับสำเนาคำให้การเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดี การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่เป็นไปตามระเบียบข้างต้น และเป็นผลให้คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาไม่ชอบ นั้น เห็นว่าเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เดิมคดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งรับคำฟ้องและมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำให้การ ต่อมา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ยื่นคำให้การแล้ว ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำคำคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทำคำคัดค้านคำให้การยื่นต่อศาลแล้ว จากนั้น ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกรณีที่ข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีที่ถูกต้องดังกล่าวข้างต้นปรากฏจากคำคู่ความภายหลังการสั่งรับคำฟ้องไว้พิจารณาของศาล และไม่มีเหตุที่ศาลจะต้องดำเนินกระบวนการกรณีตามฟ้องต่อไปอีก การที่ศาลปกครองชั้นต้นอาศัยอำนาจตามข้อ ๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ มีคำสั่งเพิกถอนกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา รวมทั้งการดำเนินกระบวนการพิจารณาภายหลัง

/จากการตรวจ...

จากการตรวจคำฟ้องของศาลทั้งหมด และมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดี
ออกจากสารบบความ จึงไม่อาจรับฟังว่าเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่มีชอบ อุทธรณ์ข้อนี้
ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดี
ออกจากสารบบความ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยในผล

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายสมมาศ รัฐพิทักษ์สันติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายภีรตัน เจียรนัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลโท สุรพงษ์ เปรมบัญญัติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

